

Scrisoare din oraș

Comuna mea cu leat pierdut în ciață,
Cu liniști mari, cu case de argilă,
Prin visul meu, prin alba dimineață
Te năzăresc îndepărtată și umilă.

Eu am plecat în larguri de migdale
Din anii mici ca nasturii și melcii
Tu ai rămas pe coastele ogale
Cu grâu și flori și râurii zuvelcii.

Poate-i mai bine, dreaptă în natură
Să stai așa de dor de catapeteasmă,
Arar să-mi joci în orele de sgură
Pe canavaua gândului mireasmă.

Prin jurul meu e colb amar și trudă,
În creștet nici-un înger nu coboară
Cu bozi în păr nu văd o paparudă
Și chiar regina vântului e chioară.

Căsoaie mari, cu pânțele bălțate
Sudalme sure bucură peisajul,
Poemele sunt frânte, lăbărțate,
Pe vârfuri e actor cabotinajul.

Și nimeni nu visează o minune.
Un boloboc de logică e traiul,
Pe-aici e mort și timpul în tăciune
Și luna nu-și mai vântură mălaiul.

Ci tu ești doar un pumn de sărăcie
Dar eu te simt, comună de pe zare.
Luceafăr înălțat în veșnicie
Cu Dumnezeu în frunte și altare.

---

*Publicată în „ZARATHUSTRA”, ianuarie 1941, Buzău,
și „UNIVERSUL LITERAR”, an I, nr. 10, din 7 martie 1942*

